

SADRŽAJ

1. Uvod	str. 4.
2. Kardiopulmonalna reanimacija.....	str. 5.
3. Standardi za KPR preporucuju	str. 5.
- Prva faza	str. 6.
3.1. Masaza srca	str. 6.
3.2. Vestacko disanje	str. 8.
- Druga i treca faza	str. 9.
4. Zakljucak	str. 10.

1. Uvod

Kardiopulmonalna reanimacija (KPCR) kao zbir medicinsko – tehničkih radnji u teorijskom smislu predstavlja jasan sled logičkih postupaka koji imaju za cilj održavanje aktivno vitalnih funkcija unesrećenog lica.

Ekipe Službe hitne medicinske pomoći su kompletno opremljene za davanje životne pomoći, međutim, vreme potrebno ovakvoj ekipi da stigne do akutno unesrećenih pacijenata nekada može biti veoma dugo, ako imamo u vidu vreme od 5 minuta, koji su dovoljni da nastupe ireverzibilna oštećenja prvenstveno mozga i drugih vitalnih organa, zato treba sa kardiopulmonalnom reanimacijom poceti odmah. Rano započeta reanimacija povećava šansu ovakvih pacijenata da prežive.

2. Kardiopulmonalna reanimacija

Kardiopulmonalna reanimacija je u užem smislu postupak koji se sprovodi posle zastoja rada srca, sa svrhom zaštite mozga od oštećenja zbog nedostatka ili prekida cirkulacije krvi ili kiseonika, uspostavljanje srčano-plućne aktivnosti i izbegavanje komplikacija.

Počinje je obično prvi koji zatekne osobu u - primer: na mestu saobraćajne ili bilo koje druge nesreće.

U širem smislu, reč je o određenim postupcima čiji je cilj da ne dođe do zastoja srca, znači pokušati uspostaviti normalnu cirkulaciju, rad srca i pluća i primereno funkcionisanje mozga i ostalih organa. U tom smislu se sprovodi isključivo u medicinskoj ustanovi, a izvodi je doktor uz pomoć ostaloga medicinskog osoblja.

Kad je vreme započinjanja KPR-je, tj. vremensko razdoblje koje moždane celije mogu izdržati u slučaju potpunog prekida cirkulacije, a da ne dođe do nepopravljivih oštećenja, stručnjaci se slažu da maksimalno iznosi tri, četiri minuta (toliko može trajati prekid cirkulacije kod osoba srednjih godina). Neki, pak, misle da ni taj prekid nije siguran, a drugi smatraju kako je reč o nekoliko sekundi s obzirom na to da je realno da nepopravljivo oštećenje mozga može nastati i u znatno kraćem vremenskom intervalu. Zbog toga je opste prihvaćeno mišljenje da KPR treba početi odmah, i to u trenutku kad cirkulacija postane neodgovarajuća, tj. pre nego što nastupi zastoj rada srca ili najkasnije u roku od tri, četiri minuta od zastoja rada srca.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com